СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

РІК LIX. Ч. 37. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 14-го ЛЮТОГО 1951. No. 37. JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, FEBRUARY 14, 1951. VOL. LIX.

П'ЯТЬ ЦЕНТІВ в Злуч. Дер. Америки СІМ ЦЕНТІВ Закордоном — Тел. „Свободи": BErgen 4-0807, 4-0237 — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 — FIVE CENTS in the U. S. of America SEVEN CENTS Elsewhere

ЛІТАЮЧІ КРУЖКИ ВИСИЛАЛА ФЛЬОТА

Ню Йорк, 12 лютого. — „Літаючі кружки", які появилися від трьох років на овиді, були насправді великі бальони з плястичного матеріялу. Вони мали вигляд кружків у скісних сонячних променях, коли летіли високими просторами. Їх висилало у великих кількостях Бюро Морських Дослідів з електронічними інструментами для студій космічних променів і інших атмосферичних явищ.

Вісти про це подав до загального відома в журналі „Лук" д-р Урнер Ліддел, голова морського відділу ядрових фізичних дослідів. Тому, що цей проєкт був злучений з атомовими дослідами, ціль і опис бальонів були втримувані в тайні, як цього вимагає федеральна політика. Е-р Ліддел заявляє, що тепер це вже не є тайна, бо наукова ціль осягнена. — Перші вісти про літаючі кружки появилися в 1947 р., коли то Бюро Морських Дослідів почало вживати таких бальонів. Їх називають „скайгукс" — „піднебні гачки". Вони мають сто стіп і летять 19 миль вгору та в довільних напрямах, нераз зі швидкістю 200 миль на годину. Їх найкраще можна було бачити вечером, коли сонячні промені падуть скісно і тому виглядають як тарелі.

КОШТИ ОДНОГО ВОЯКА В УНІФОРМІ ДОСЯГАЮТЬ $ 10.000

Вашингтон. — Кошти втримання одного вояка в уніформі виносять тепер по $10,000 річно, як це ствердила комісія збройних сил палати репрезентантів, зажадавши інформацій від департаменту оборони. Це виявилося при дискусії над заведенням загального військового вишколу. За існуючим пляном випускники з загального вишколу були б призначені до резерви. Військові знавці обчисляють, що загальний вишкіл коштував би менше, ніж постійна армія. Для втримання армії з 3,500,000 вояків в постійній службі треба б видавати по 35 біліонів долярів кожного року.

ІНСТРУКЦІЇ НА ВИПАДОК ПОВІТРЯНОГО НАПАДУ

Вашингтон. Федеральний уряд оприлюднює, що вже почав друк мільйонів карток з вказівками, як належить приготовитися на напад з повітря. Інструкції будуть роздані до кожного дому, щоб кожен мешканець Злучених Держав міг з ними зазнайомитися. Особисті картки буде носити кожна людина при собі в кишені або в гаманці.

ЖІНКИ СКОРІШЕ НАБАВЛЯЮТЬСЯ КАТАРУ НІЖ МУЖЧИНИ

Ню Йорк. — Британський науковець, д-р Кристофер Г. Андрус, поміщує у виданні журналу „Сайентіфік Америкен" за лютий спостереження цілої групи лікарів над дослідами смертельних випадків від „природної перестуди". Лікарі перещеплювали катар з однієї людини на другу і переконалися, що недуга приймається за два-три дні, однак щезає негайно наступного дня. Серед нащеплених підпадало недузі 55 відсотків жінок а 43 мужчин. Не було замітної різниці у віку недужих. Досвіди з переходолою виказали, що перехолода не має великого впливу на зараження катаром. Самі заразки є дуже сильні і тому їх важко вбити. Лікарі прийшли до висновку, що звичайний катар мусить тривати сім днів, все одно, чи його лікують, чи ні.

ДВІ ЗАМЕРЗЛІ ЖІНКИ ПРИХОДЯТЬ ДО ЖИТТЯ

У четвер минулого тижня найшла поліція в Шікаґо замерзлу на смерть жінку, 23-річну паню Дороті Мей Стівен і завезла її до шпиталю. Лікарі ствердили, що її тіло має температуру 64 ступні Фаренгайта, отже найнижчу, яку досі записано при замерзлій людині. Після якогось часу вона почала оживати, і за останніми вістками є надія втримати її при житті: Вона вже приходить до свідомости.

В Олбені, у стейті Ню Йорк, привезено до шпиталю жінку у 85 році життя, яка виказувала 22 ступнів температури понижче нормальної. Вона пролежала два дні в неотопленій кімнаті, а коли її допустили до шпиталю і дали їй відповідні ліки, вона прийшла до свідомости. Надіються, що вона виздоровіє.

92 ТОН ЗАБАВОК ДЛЯ ЕВРОПИ

Филаделфія. — Майже два мільйони забавок вантажать на корабель, який відпливає до Европи, щоб передати ці забавки дітям, які впали жертвою другої світової війни. Забавки були призбирані дітьми по всіх стейтах підчас кампанії, започаткованої Американським Легіоном. Таких посилок буде більше.

ПЕНСИЛВЕНІЙСЬКА ЗАЛІЗНИЦЯ ПІД СУДОВИМ ДОПИТОМ

Ню Йорк. — Велика судейська лава повіту Ню Бронсвик, у стейті Ню Джерзі, почала слідство над причинами залізничої катастрофи коло Вудбридж, що трапилася у вівторок попереднього тижня, коли то згинуло 84 осіб, а покалічених було кілька сот. Помічник прокуратора Александер Ебер заявив, що зажадає від судейської лави поставити в стан обвинувачення залізниче підприємство і деяких його урядовців за вбивство. Коли судейська лава перебрала слідство, то Міжстейтова Торговельна Комісія, яка досі вела допити над причинами катастрофи, припинила свою працю, подаючи це до відома нюйорських газет.

Велика слідча лава з Ню Бронсвик виїхала на місце катастрофи для оглядин дерев'яної надбудови при насипі, якою переїздив потяг і в якій заломився один бальок. Після того почалися допити свідків.

ЗВІЛЬНЕНО ВІД КОНТРОЛІ ЦІНУ НА ЦУКОР І ФАРМ. ПРОДУКТИ

Вашингтон. — Бюро Стабілізації Цін знесло обмеження („стелю") на ціну цукру й усіх сирих рільничих продуктів, які продаються понижче назначеної висоти. Назначену висоту встановляє час від часу уряд, щоб дати фармерам спроможність відбити собі кошти продукції. До звільнених від контролі продуктів належить тепер пшениця, кукурудза, овес, сіно і деякі роди тютюну. Дальше теж: свіжі овочі й городина, масляні товщі, куряче й индиче м'ясо, яйця, молоко, буковий сируп і цукор і цукрові буряки. З уваги на знесення обмеження, ціна таких продуктів може тепер піднесттися в дрібному продажу. Це поможе теж на поселення товарообміну, коли після замороження цін торгівля деякими виробами цілком припинилася.

В АМЕРИЦІ

● **$25,000 кари на юнію вагонових службовиків** наложив федеральний суд в Шікаго за непослух судовому наказові повернути до праці стрілочників, які вийшли на страйк як „хворі" в грудні 1950 р. Суддя противився домаганню уряду, щоб наложити кару на саму юнію й її урядників у висоті півтора біліона долярів.

● **Федеральний суд в Ню Йорку обвинувачує п'ять урядовців** „Мирного Інформаційного Центру" за незголошення їхньої установи як чужинецької агенції. Центер поширяв комуністичну агітацію, розкидаючи „Стокгольмську Мирну Петицію.

Українські повстанці допомагають визволяти Словаччину

Вашингтон. — В цій столиці відкрито в останньому бюро Національного Комітету для Визволення Словаччини і при цій нагоді потверджено, що український визвольно-повстанський рух є наймогутнішим за залізною заслоною та що він кожночасно приходить з допомогою визвольним рухам теж інших народів, зокрема словацького. Згід з повідомленням місцевого кореспондента Н. Й. Таймсу, П. П. Кеннеді, першим завданням Словацького Бюра у Вашингтоні є заінтересувати американські кола, зокрема військові, словацьким визвольним рухом, який мав би нараховувати тепер около 20,000 повстанців, що в обставинах могли б „розчленувати" Чехословаччину. Речник цього Бюра заявив кореспондентам, що словацький визвольний рух є своєю силою другим після українського та вдержує постійний зв'язок з підпольними рухами в Україні, Польщі та інших країнах. Він рівночасно повідомив, що в дні 11-го січня ц. р. малий відділ словацьких повстанців звів бій проти відділу комуністичних військ, що напали на таємну словацьку радіостанцію. В допомогу словакам наспіло 500 українських повстанців, які не тільки відбили червоних, але й виконали ще цілий ряд рейдів на країні. Словацький Визвольний Комітет у Вашингтоні, зареєстрований в департаменті юстиції згідно з Актом Закордонних Агентів, очолює д-р В. С. Крайцовіч, колишній словацький банкир.

ПРЕЗИДЕНТ ЗВЕРТАЄТЬСЯ ДО КОНҐРЕСУ ЗА ДОПОМОГУ ІНДІЇ

Вашингтон, 12 лютого. — През. Труман зажадав від Конґресу негайного голосування над впасигнуванням фондів на закупно одного мільйона тон збіжжя як дарунку для Індії з уваги на тамошні катастрофальні господарські відносини, які загрожують голодом. Гіндуський уряд прохав Злучені Держави за довготривалий кредит на закупно двох мільйонів тон збіжжя тому, що там невдалися жнива, появилися виливи рік, посуха і сарана. У спеціяльним зверненні до обох палат Конґресу президент прохає уповажнити уряд вислати два мільйони тон збіжжя, з яких одначе тільки половина була б вислана тепер. Фонди на наступну висилку будуть потрібні тоді, коли вже буде провірений цілий засяг голодової катастрофи в Індії. Провідники обох партій заявили, що відповідні законопроєкти в цій справі будуть внесені найближчого четверга.

АТЛІ НЕ ТРАТИТЬ НАДІЇ НА ЗАМИРЕННЯ

Лондон, 13 лютого. Британія все ще не втрачає надії на можливість мирного полагодження суперечностей між Сходом і Заходом — твердив вчора британський прем'єр Атлі в Палаті Громад, забираючи слово в дебатах над закордонною політикою лейбуристського уряду. Заявляючи недвозначно свою солідарність з Об'єднаними Націями та зокрема своє бажання узгіднювати британську політику з американською, прем'єр Атлі підкреслив такі три головні пункти в британській політиці тепер і на найближчу мету: 1. Якдовго двері до переговорів з червоним Китаєм є бодай дещо відхилені, Британія є рішучо проти затріснення тих дверей будь-якими санкціями; 2. Британія дальше обстоює погляд, що 38-ма паралеля в Кореї не повинна бути переступлена аліянтськими військами, якщоб така можливість заіснувала, без попереднього порозуміння з Об'єднаними Націями, зокрема тими, що вислали до Кореї свої війська. 3. Хоча Британія не бачить іншого виходу, як тільки включити Німеччину в західно-европейську оборону, проте вона рекомендує всі можливі заходи, щоби німецька військова сила вже ніколи не могла бути використана в агресивних цілях.

НАРАДИ НАД ПОХОДОМ ПОЗА 38 РІВНОЛЕЖНИК

Вашингтон. — Департамент стейту виявив, що засягає ради інших урядів над питанням, чи військо має переступити 38 рівнолежник у Кореї, одначе відмовився виявити свої наміри в цій справі. Пресовий референт в департаменті, Майкел МекДермот, сказав кореспондентам, що боєві сили Об'єднаних Націй в Кореї мають двояку місію: відбити агресію — а це є військова ціль — і політичну місію — тобто подбати про мир і безпеку для тієї околиці.

Усі аліянтські уряди, що втримують збройні сили в Кореї, мають перед собою незвичайно важне рішення, а саме, як поставитися до переходу поза 38 паралелю підчас дальшого воєнного походу. Цей рівнолежник був установлений як кордон між Північною й Південною Кореєю, заки почалася агресія з півночі. Щоб прогнати червоних китайців до Манджурії, О.Н. мусять мати більшу армію в Кореї.

МОЖЛИВІСТЬ НОВОГО РОЗВИТКУ В АМЕРИКАНСЬКО-ЮГОСЛАВСЬКИХ СТОСУНКАХ

Београд, 13 лютого. До цеї столиці прибув вчора американський асистент державного секретаря для східно-европейських справ, Джордж В. Перкінс, і має відбути конференцію з маршалом Тітом і югославським міністром закордонних справ Едвардом Карделджом, з чого сподіваються можливостей цілком нового розвитку в американсько-югославських відносинах. Перкінс є найвищим американським урядовим представником, який відвідав Югославію від часу закінчення війни і теперішні югославські лідери могли б використати цю нагоду, щоб обміркувати справу евентуальних американських гарантій в обличчі ствердженого озброювання сусідніх совєтських сателітів. Перкінс, що брав участь в нарадах американських амбасадорів з під-совєтських країн, приїхав до Білгороду, щоб познайомитись безпосердньо зі загрозою для миру в тій частині Европи.

У. Н. РАДА І ВИЗВОЛЬНА БОРОТЬБА В УКРАЇНІ

Контрольоване У. Н. Радою Українське Інформ. Бюро подає в останньому числі свого Бюлетеня такі інформації:

Довідуємося, що на своєму пленарному засіданні в днях 30 і 31 грудня 1950 та 1 січня 1951 року, присвяченому важливим справам біжучої політики, Виконний Орган УНРади всебічно обговорював сучасне становище на Українських Землях та питання методів і шляхів утримування зв'язку з визвольно-революційними силами на Батьківщині. Зазнайомившись з відповідними звітами та вичерпно продискутувавши різні дотичні проблеми, ВО доручив відповідним органам поглиблювати далі можливості зв'язків з Батьківщиною та опрацьовувати пляни допомоги для визвольно-революційного руху на Рідних Землях. Стверджено, що в Україні діють тепер в підпіллі різні революційно-визвольні сили, зв'язані ідеологічно з тими чи іншими політичними угрупуваннями, з яких одні входять, а деякі ні, до Української Національної Ради. Революційно-визвольний рух на Батьківщині являє собою опору для визвольної акції українського Державного Центру, а революційно-підпільні формації на Батьківщині, зокрема УПА, можуть у слушний час, коли будуть сприятливі обставини для всенародньої революційної акції, відограти рішальну ролю при відбудові української державности.

Зокрема порушено справу опублікованого в пресі „Звернення Воюючої України" та висловлено з боку ЗП УГВР побажання нав'язання співпраці. Стверджуючи, що загальна консолідація довкола визвольних змагань усіх українських сил, як на Батьківщині, так і на еміґрації, є одною з головних засад політичної праці Української Національної Ради від самого її створення. ВО УНРади підтвердив своє попереднє рішення віднестися до фракцій УНРади з пропозицією, щоб вони всебіч-

(Закінчення на стор. 3-тій)

НІМЕЧЧИНА ДОМАГАТИМЕТЬСЯ СПІЛЬНИХ ВИБОРІВ

Бонн, Німеччина, 13 лютого. — Уряд Західно-Німецької Федеративної Республіки плянує звернутися до Ради міністрів закордонних справ чотирьох великодержав, щоб вони встановили вільні, загальні і таємні вибори в цілій Німеччині, з яких мав би вийти спільний парлямент і вслід за тим об'єднання цілої країни в одну федеративну державу Канцлер д-р Конрад Аденауер плянує виступити з такою пропозицією на найближчому засіданні Бундестаґу вже в наступному тижні, як той збереться, щоб обміркувати пропозицію маріонеткового підсовєтсько-німецького премієра Ґротеволя в цій справі. Цей плян Аденауера піддержує теж могутня соціялістична опозиція, ще тільки невідомо, як до цього поставляться аліянти, хоча можна припускати, що вони теж з цим погодяться. Натомість не добачується багато можливостей, щоб з ним погодився теж Совєтський Союз, бо це без сумніву означало б для нього втрату теперішньої контролі над Східною Німеччиною. Але в західно-німецьких колах вважається, що коли б Совєти цю пропозицію відкинули, то це не тільки закінчило б намагання об'єднання Німеччини в теперішніх умовинах, але й дало б Заходові серіозний аргумент в політичній боротьбі за Німеччину проти Совєтів.

КОНВЕНЦІЯ УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКИХ ВЕТЕРАНІВ

Филаделфія. — Конвенційна Комісія Українсько-Американських Ветеранів оприлюднює, що четверта річна конвенція цієї організацізації відбудеться у Филаделфії 25, 26 і 27 травня в готелю Белвю-Стратфорд. Це вже другий раз відбудеться така конвенція у Филаделфії. Перший раз вона була скликана туди в 1948 р. З нагоди з'їзду відбудуться різні товариські імпрези, про які комітет повідомить членів і гостей своєчасно. Комітет запевняє, що постарається про визначних промовців так, як це було в минулому році. Комітет прохає ветеранів українського раду зголошуватися завчасу до участі.

ЧЕРВОНІ В КОРЕЇ ПОЧАЛИ НАСТУП НА ЦЕНТРАЛЬНОМУ ФРОНТІ

Такіо, 13 лютого. Комуно-китайські і північно-корейські армії почали вчора концентрований наступ на аліянтські позиції в горах на центральному секторі фронту, відкинувши передні загони південно-корейських військ около 6 миль взад та вступивши в битву з американськими військами на північ від стратегічного міста Вонджу. Сьогодні вранці аліянтські війська відступили з місцевости Гоенгсонґ, займаючи — „більш пригожі позиції". Комуністичний наступ ведеться на цілому 30-милевому центральному фронті і його очевидною метою є врізатися клином в аліянтський фронт та евентуально переділити його на двоє. Наступ почався під прикриттям ночі в понеділок над раном і в ньому заангажовані три комуно-китайські армії та два північно-корейські корпуси, разом в силі около — 120,000 вояків. Не зважаючи на це, аліянтське командування вважає, що це було б завчасно оцінювати цю атаку як початок генерального наступу на центральному фронті. — Стверджується, що хоча червоні взагальному посунулися около шість миль вперед, вони не здобули важливого пролому, що міг би рішально заважити на висліді подій на цьому фронті. „Об'межені бої" продовжуються теж на інш. фронтах, зокрема на західному секторі, де аліянтські війська з кінцем минулого тижня здобули рішальні перемоги, захоплюючи і очищуючи портове місто Інчон та аеродром Кімпо біля Сеул, і висилаючи свої патрулі до самої колишньої корейської столиці Сеул. Аеродром Кімпо вже є в аліянтському користуванні. З хвилиною, як червоні почали наступ на центральному фронті, аліянтська авіяція увійшла в дію, виконавши поверх 600 налетів, з того щонайменше 100 в піддежці сухопутнім військам, — завдаючи ворогові величезних втрат. Повітряна розвідка стверджує сильний рух ворожого постачання в останніх днях. Впродовж вчорашнього дня аліянтська авіяція знищила 145 ворожих вантажних автомашин, що підвозили на фронт нові підкріплення і зброю.

ЗАПЕРЕЧУЄТЬСЯ ВІСТКУ ПРО ПЕРЕХІД ПАРАЛЕЛІ

Токіо, 13. лютого. — Після передвчорашнього повідомлення про перехід 38-мої паралелі південно-корейськими військами на східному побережжі та про захоплення одної місцевости вже 5 миль на північ від неї, вчора, натомість, в офіціяльному повідомленні згадано вже тільки про коротку перестрілку в околиці 38-мої паралелі", створюючи враження, що малі патрулі могли перейти паралелю, але опісля відступили. Натомість сьогодні вранці речник Восьмої Армії заявив кореспондентам, що вістка про перехід паралелі була „помилкова" та що південно-корейські війська були в безпосередньому віддаленні на південь від паралелі. Вміжчасі, „помилкове" повідомлення про перехід паралелі вже викликало дипломатичну реакцію, як премієр Атлі домагався в парляменті, щоби того роду військові акції відбувалися тільки в порозумінні зі всіми аліянтами.

ПІДСТУПНИЙ ВОРОГ

Корея, 13. лютого. — В яких підступних умовинах доводиться аліянтським воякам боротися проти червоного ворога людства в Кореї, характеризує такий факт з фронту: Вчора, на вид кількох американських танків, сильний відділ червоних китайців підніс руки догори та почав помахувати білими хустками на знак здачі. Американці підступили і китайці почали стискати їм руки та вимовляти слова „приятелі", кидаючи рівночасно позад них ґранати. Один американський офіцер і один вояк були вбиті, інші відступили.

● **Головна квартира ген. Мек Артура** в Токіо припинила подорожування до Японії родин вояків в службі аж до закінчення корейської війни.

ПОЧАЛАСЯ КОНФЕРЕНЦІЯ 14 АЗІЙСЬКИХ КРАЇН

Коломбо, Цейлон, 13. лютого. — Сьогодні в цьому місті почалася конференція представників 14 азійських країн, предметом якої є фінансування великанської програми розвитку Південної і Південно-східної Азії коштом 5,000,000,000 долярів впродовж найближчих шістьох років. Идеться про здійснення т. зв. Коломбійського пляну, встановленого свого часу премієрами країн британської спільноти народів. Діло тільки в тому, що самі заінтересовані країни не бачать можливостей, щоб вони самі могли покрити кошти того пляну і тому вже відразу висловлювано надію, що Злучені Держави допоможуть покрити дефіцит. Тому то й на цю конференцію вперше запрошено американського представника. В конференції беруть участь представники таких країн, що мають бути охоплені цим пляном, або допомагати в його здійснюванні: Австралія, Канада, Британія, Індія, Нова Зеляндія і Пакістан, як члени британського коммонвелту, та: Бурма, Камбодія, Індонезія, Сіям і Вєтнам, як країни, що в здійсненні пляну безпосередно заінтересовані.

НЕРУ ПРО ПРИЯЗНЬ ІНДІЇ З АМЕРИКОЮ І „НОВИМ КИТАЄМ"

Ню Делгі, 13. лютого. — Індійський премієр Неру заявив вчора в парляменті, що індійської приязні зі Злученими Державами в нічому не змінили останні американсько-індійські політичні розбіжності в справі Кореї, як теж комуно-китайська інвазія на Тибет не змінила індійської приязні з „Новим Китаєм". При цій нагоді Неру знову критикував прийняту Об'єднаними Націями американську резолюцію з натавруванням червоного Китаю як аґресора, вважаючи, що це перерішило можливість мирного полагодження корейського конфлікту. З черги Неру дальше обстоював своє домагання прийняти червоний Китай до Об'єднаних Націй, вважаючи, що коли б індійського голосу в цій справі були послухали перед роком, то можна б було оминути багато дечого з того, що сьогодні турбує світ. Неру виголошував свою промову в тому самому часі, як президент Труман звернувся до Конґресу з посланням приспішити посилку збіжжя для загроженої голодом Індії.

В СВІТІ

● **Французький письменник Жан Маркіз де Премонвіл згинув** в акції в Кореї, виконуючи обов'язки воєнного кореспондента французької пресової агенції.

● **Два конвої сильно озброєних** совєтських вояків порушили міжнародне зобов'язання, переїжджаючи через американський сектор Відня.

● **Нові лявіни сніґу в Альпах** вбили шість осіб і десятьох інших присипали.

● **Комуно-чеський уряд розв'язав** УМСА — Католицьку Організацію Молодих Жінок.

● **Ген. Франко відбув дво-годинні** наради з Хозе де Люкеріка, новопризначеним еспанським амбасадором до Вашингтону.

● **Іранський шах Магоммед Реза** вчора одружився з 18-літньою красунею посполитого роду.

● **Піяніст, Едді Дучін, помер** у неділю в 47 році життя. Його поховали з військовими почестями як ветерана моряка з другої світової війни.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sunday, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.
Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.
Кожна зміна адреси коштує 10 центів.
За оголошення редакція не відповідає.
Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ЗУАДК

Навряд чи є у вільному світі багато українців, які не чули б або самі безпосередньо чи посередньо не мали б до діла з цею інституцією, відомою під назвою її початкових літер ЗУАДК., часто, для полегшення вимови, „переіменованої" на „Зудак". Це Злучений Український Американський Допомоговий Комітет, що був створений шість років тому в найбільш несприятливих умовинах та який сьогодні оправдано вважається за один з найбільших організаційних здобутків, якими може похвалитися наш американсько-український загал.

Короткий огляд діяльности цього Комітету та його успіхів в праці, підсумованих на останніх річних зборах Дирекційної Ради, як і намічені пляни на майбутнє, цілком виправдують це становище, авторитет і увагу, яку має „Зудак" в українському суспільстві в цілому світі. Подумати тільки: досі зібрано і видано на допомогу українським жертвам війни точно 917,827.98 долярів, не включаючи далеко більшої реальної вартости допомоги в харчах, одягах, медикаментах, не згадуючи вже моральну піддержку та правну оборону, часом вартіснішу за всі скарби світу. Друга цифра — це 21 тисяча нових українських переселенців в Злучених Державах, що приїхали завдяки стараням і заходам цього Комітету.

Це те, що можемо зміряти числами і для чого Комітет був створений. Але нічим не дасться зміряти ані означити того величезного морального і політичного капіталу, що його здобув „Зудак" для української справи без окремих зусиль в цьому напрямку. Це вже прийшло наче в нагороду за ту чисто людську, гуманітарну акцію рятування українських жертв війни, хоча й вона в своїй основі була подиктована теж патріотичними почуваннями американсько-українського загалу до свого „Старого Краю" та своїх кровних братів і сестер. — ЗУАДКомітет, виконуючи свої статутові завдання допомоги і оборони українським скитальцям, увійшов в міжнародні зв'язки з поодинокими міжнародними агенціями, а то й самими урядами, та заніс там ідею української боротьби за визволення і терпінь за неї. Прикладом цього може послужити хочби виступ Д. П. Комішенера Едварда О.Каннора, який в історії України та її змагань почав шукати вияснень на завзяття в праці ЗУАДК. І він їх знайшов в цьому непереможному українському дусі незалежности, який — по його словам — мусить перемогти.

Це тільки фрагменти тої багатобічної праці ЗУАДКомітету, цілости якої справді не охопити жадним звітом ані жадними цифрами. Але найбільшим капіталом і найкращим результатом тої праці залишаться десятки тисяч врятованого цим Комітетом високовартісного українського елементу, що приніс та передає вільному світові ідею українського визволення, сьогодні так тісно зв'язану зі справою рятунку цілого вільного світу і його цивілізації від большевицької загрози.

Сказано: ЗУАДКомітет, поруч Українського Конгресового Комітету, став великою загально-українською цінністю, збереження та дальша розбудова якої мусить стати одним з перших завдань нашої громади. Наладнана співпраця між цими двома нашими репрезентаціями, виховання вже відповідного штабу кваліфікованих робітників, здобуті міжнародні позиції та велика моральна правна база, на якій ЗУАДКомітет діє, дозволяють на найкращі надії на майбутнє. А говорячи про самі збори Дирекційної Ради, зокрема треба привітати далекозорість і дбайливість в плянуванням на майбутнє, це що дає запоруку, що нам вже не доведеться імпровізувати та що ми не будемо заскочені подіями, які вони не були б.

У висновку хочеться ствердити, що ЗУАДКомітет став одним з найбільш переконливих доказів української громадської зрілости і як такий заслуговує на нашу справді максимальну і всебічну піддержку.

Голод в Індії — американська проблема

Недавня розмова президента Трумана з колишнім президентом Гербертом Гувером в справі висилки двох мільйонів тон американського збіжжя для голодуючого населення в Індії вказує, як важливою є ця справа не тільки з гуманітарного боку, але й з політичного. Як знаємо, гіндуський представник в Об'єднаних Націях, Бенгал Рау, постійно голосував з совєтським бльоком проти резолюції Злучених Держав, щоб натаврувати комуністичний Китай агресором. Таке становище Індії насторожило американський Конгрес проти ратунку голодних гіндусів, але обидва провідники великих американських політичних партій рішили піти проти опінії провідних конгресменів, станувши на християнській засаді: „Голодного накорміти". У такий спосіб індійський голод став першоклясною американською проблемою серед таких складних політичних відносин, які запанували в цій країні.

В Індії справжній голод. На це склалися різні причини: невдалі жнива, посуха, повені, землетруси, сарана. Все те поставило гіндуський уряд перед проблемою, звідки взяти харчів для рятунку населення, щоб не повторилася катастрофа з 1943 р. коли то аж 3,000,-000 осіб вмерло з голоду.

Для рятування від голодової катастрофи треба харчових припасів впродовж найближчих 4—6 місяців, приблизної вартости $150,000,000. Гіндуська абасадорка, пані Пандіт, звернулася іменем гіндуського уряду до ЗДА за довготривалий кредит на закупно біжжя, бо Індія не має готового гроша. Департамент стейту, перестуджовавши економічні і політичні відносини в тому краю, прийшов до заключення, що туди треба пслати готове збіжжя без уваги на це, чи Індія заплатить колись за нього чи ні.

Появилися проєкти рятування Індії на зразок Пляну Маршала, чи УННРА. Цю поміч можна б порівняти до помочі, яку Америка посилає теперішній Югославії, щоб рятувати її від голоду і політичної залежности Москви. Якщо б не Корейська війна, така допомога вже була б ухвалена Конгресом і вислана до Індії. Війна в Кореї цю справу ускладнила, а виступ червоного Китаю ще її погіршив.

Коли в Об'єднаних Націях прийшла на денний порядок справа натаврування червоного Китаю агресором, Америка знала, що гіндуський премієр, Пандіт Негру, дасть доручення гіндуському делегатові голосувати проти американської резолюції. Негру є засадничим противником „західного імперіялізму" і вірить, що російський комунізм положить йому кінець. Тому він пішов з червоним Китаєм. Якщо б Америка була обіцяла Індії збіжжя, це виглядало б, що вона хоче тим підкупити Негру, але тепер голосування минуло, а Індія опинилася в групі совєтської меншини. Тому цей аргумент уже не існує. Якщо Злучені Держави заофірують збіжжя голодним політичним противникам, то — як думають прибічники президента — це просто збентежить самого Негру і може викликати зворот в думанні азійського населення, яке досі вірило в совєтські облесні слова, повні ненависти до Америки.

Справа опиниться тепер у Конгресі. Там є місце на всебічнудискусію. Промови конгресменів будуть передавані азійському населенню до відома. Підо впливом таких голосів гіндуські провідники переведуть ревізію свого думання і поведінки, якщо ці промови будуть повні благородних почувань і нічого іншого.

Одначе в цій справі є одна мало знана політична загадка. Колишня однодільна Британська Індія після свого усамостійнення від Великобританії, поділена на дві незалежні частини: Гіндустан і Пакістан. Гіндустан це та частина, що її дальше називають Індією. Гіндустан хоче приневолити Пакистан до злуки. Знов Пакістан це рільнича країна, яка має надмір рижу, а не хоче дати його Індії. Це одна з причин індійського голоду. Пакістан в спорі Америки з Китаєм постійно голосував з Америкою. Тепер Америка хоче рятувати Індію, з якою Пакистан має свої порахунки. В якім то положенні опиниться Америка супроти свого приятеля, помагаючи його ворогові?

Хваляться краденим добром

В наші руки попала видана ще в 1945 р. московським видавництвом „Советский Писатель" книга п. з.: „Слово о Полку Игореве" к 150 летию открития рукописи (1795-1945). Перевод и коментарии Алексея Югова. Вступительная статтья акад. Б. Д. Грекова и акад. А. С. Орлова". Варто з приводу неї сказати декілька зауваг.

Історія взаємовідносин Московщини (Росії) і України — це одна кривава картина заволодіння й загарбництва першої супроти нашої батьківщини. З огнем і мечем ішли московські князі й царі на Україну, цю країну за висловом літописця „медом і молоком текучу". Що робили московські царі на Україні, це ще в більш вирафінований спосіб роблять московські большевики.

Завоювавши Україну, Московщина стала імперією. Вона стала називати себе Росією, вважаючи себе наслідницею Київської Русі і привласнюючи собі наше старе ім'я.

А тимчасом Київська Русь нічого спільного з Московщиною не мала. Про це говорить сама історія Київської Русі.

Київська Русь, земля Володимира Великого й Володимира Мономаха була могутньою державою. Вона стала не тільки великою політичною силою, але також і культурною. Культура Київської Русі не тільки не уступала культурі інших европейських народів, але в дечому значно її перевищала. Київська держава успіла заняти в Европі дуже видатне місце. З нею рахувалися як із силою. В Европі не було держави, яка не змагала б добитися союза або добрих відносин із Київською Руссю та з великокняжим двором. Імператори і королі бажали з цією метою споріднитися з київським двором. Дочки й внучки Ярослава стали дружинами — одна французького короля, — друга німецького а третя візантійського імператора. Польща, Норвегія, Угорщина, Чехія були теж у споріднених зв'язках із Київським князем. Володимир Мономах по матері був спорідненим із візантійським імператором а по жінці з англійським королем.

Такі люди як Нестор-літописець, Іларіон, Кирило Туровський, митрополит Климентій і нарешті автор „Слова о полку Ігоря" — говорять найкраще про культурну велич та красу Київської Русі.

Під напором однак диких орд Половців, Київська Русь стала ослаблюватися і розпадатися на окремі дільниці князівства.

Ослаблення Київської Русі будило в сусідів надії на легкий забір руських земель. На місце Київської Русі укріпили свою незалежність од неї не тільки Чернигівська земля, але й Галичина, Полоцька та Ростово-Суздальська. Кожна з них мала свої особливості і долю.

Галицька Русь в кінці XII ст. виросла в сильну державу. Обороняючи успішно себе від Польщі й Угорщини, вона силкувалася зайняти місце Київської держави. Та і її становище було не легке. І вона під напором хижаків - сусідів не в силі була вдержати свою незалежність.

Як бачимо з цього коротенького нарису Московщина нічого спільного з Київською Русю не мала. Вона довгий час була під ярмом східно-азійських монголів. І доперва, скинувши це ярмо, стала вона загрожувати Україні аж доки остаточно її не поневолила. Нещасна битва Мазепи з Петром І під Полтавою (1709) запечатала долю України. Московські царі й большевицькі, кремлівські володарі міцно затягнули петлю на шиї українського народу.

Московщина, крадучи наше ім'я, силкується, розуміється, красти все наше культурне добро в минулому й сучасному. Не дивно, ще вона силкується вкрасти і наш геніяльний геройчний епос, чого доказом книга, що її заголовок навели ми на початку нашої статті. Як акад. Греков так і акад. Орлов так і перекладчик Югов, стоять на становищі, що автор „Слова" — „идеолог единства всей Русской земли и представитель общерусского народного творчества". Проте й вони не можуть заперечити, що автором його не „русский". Знов такі дослідники „Слова" як Головін, В. Щурат і А. Петрушевич доказують, що його автор „галичанин". А галицько-волинський Літопис просто вказує на те, що автор його — „древле гордый пъвець „Митуса" — „словутный пъвець". Зміст поеми — це похід Ігоря Святославича на Половців. Зміст загально відомий і тому не подаємо його.

І мова „Слова" не „русская", і не „общерусская" а староруська, себто найближча до української. Видно це хочби з одної невеличкої цитати, яку наведемо на цьому місці:

Почнемъже, братіе,
повъсть сію
отъ старого Владиміра
до нинъшнего Игоря,
иже истягну умъ
крѣпостію своєю
и поостри сердца своєго
мужествомъ,
наплънився ратного духа,
наведе своя храбрыя
плъкы
на землю Половецькую
за землю Руськую.

Якже це назвати, коли хто привласнює собі цей наш геніяльний епос і хвалиться отим нашим культурним добром, як своїм?

В. Петренко.

Безпартійність інформацій

Хіба не треба ще й нині вказувати на велике значення „пропаганди". Цього слова дуже не злюбили в Америці, бо під тою назвою поширювано часто вичайні брехні, обрахувані на незнання та наївність не тільки звичайних людей, але й таких, що навчають по університетах, чи займають високі урядові становища. Коли говоримо про „українську пропаганду", то маємо на думці одно — чесну і правдиву інформацію про українську справу та змагання українського народу до волі й незалежности з окрема про ті вісті, які продираються через Залізну Заслону навіть і тепер. За нашими інформаціями добре слідкують вороги незалежности України. Вони добре провірюють усю нашу інформативну працю, бажаючи їй шкодити. Але теж треба нам самим уважати, щоб своєю партійною нетерпимістю не давати ворогам нагоди квестіонувати те, що є доброю пропагандою. Бо часто буває, що критикується, наприклад, працю Українського Конгресового Комітету тільки після того, чи „я" і „моя група" є в ньому, чи ні. Подібне можна сказати теж і про критику Української Національної Ради. В такий спосіб підходиться і до такого видавництва, як „Український Бюлетень", бо мені самому доводилось чути від одного молодого чоловіка, що й це видання „партійне".

Ми мусимо вже раз зрозуміти, що такі установи, як Український Конгресовий Комітет, чи Українська Національна Рада, а теж і такі видавництва, як „Український Бюлетень" чи „Український Квартальник" не є і не можуть бути у своїй праці партійними.

Навіть в самостійній державі можна говорити тільки теоретично про „партійну" закордонну політику. Що на ділі так є, про що можемо переконатись найкраще в Америці, де завжди є при владі одна або друга партія. У внутрішній політиці це заважує, але не в закордонній, бодай не в такій мірі, щоб можна було говорити про „партійність". У випадках „партійних урядів" можна, наприклад, говорити, що ліве угруповання є більш угодове у відношенню до СССР, а в випадку з правим угрупуванням, що воно схиляється до визнання Еспанії Франка і т. п. Одначе в практиці, яка партія не була б при владі, закордонні справи ведеться під кутом інтересів держави, хочби тільки тимчасових. Найкраще це пізнати по закордонній політиці Великої Британії.

Коли так маються справи в самостійних державах, то що тоді говорити про такі народи, як український, що добиваються щойно самостійности.

Метою всіх наших політичних партій, що стоять на національній основі (інших не можна вважати за українські політичні партії), є створення Самостійної Соборної Української Держави. Інформації та українська праця між неукраїнцями мають на меті зазнайомити чужинців з Україною та всіми проблемами зв'язаними з українськими політичними домаганнями. Та інформаційно пропагандивна праця є загально-українська, не зв'язана з жадною політичною партією, як такою.

Певно, різні політичні партії можуть мати свої окремі погляди на політичну та господарську систему майбутньої української держави, але це є справи внутрішньо-українські, які в слушний час вирішить сам український нарід. Намагання поодиноких політичних партій, щоби другі держави поручали згори та чи іншу форму влади, на той чи інший господарський устрій було б допущенням згори, щоб посторонні чинники вмішувалися у внутрішні справи українського народу. Це було б недопустимим з огляду на престиж українського народу. З другого боку це довело б до того, що є безцільне й шкідливе.

Тому треба погодитися з тим, що закордонна інформація та пропаганда української справи, це справа загально-національна. Її повинні вести й за неї відповідають усі українські політичні партії, які стоять на засаді Самостійної Соборної Української Держави. Жадна група не сміє ослаблювати такої праці своїми самостійними потягненнями на міжнародному грунті, які ослаблювали б загально-українську акцію, ведену авторитетним центром. Так повинно бути в Америці, як і в інших країнах.

Д-р Роман Верес.

Петро Пеків.

ПАРТИЗАН

1)

Зустріч.

„Ти подивись на ці грати — яка краса, яке художнє співвідношення довжини та ширини ліній, яка чарівна простота малюнку. Матеріял — сталеві рурки, як оригінально"

Він провів пальцем на поземній рурці, постукав по ній запальничкою, прислухався і додав:

„Чиста сталь — й звучить як особливо".

Я тільки що зустрівся з Федором тут коло садиби. Мені було дуже дивно, що він так захоплюється гратами огорожі десь на вулиці Янівського, на околицях Львова і це Федір, вояк, та ще після того, що він пережив.

„Я бачив східні грати з лябіринтом ліній орнаменту, старовинні манастирські з їх кривими, вимученими лініями, палаців Версаля і Відня з їх штучним малюнком, розрахованим на елегантність та ефект. Її матеріял — залізо і чавун, підштовхує глядача і прогнобліює, як похмурний середньовічний підвал або в'язниця. А тут, ти подивись, як блищить шліфована сталь рурок, що вкупі з простотою малюнка дає легкість, радість, насолоду, очі відпочивають..."

Я рішуче потягнув його вниз до вулиці Городецького, чим перервав його захоплення. Людина, що пережила розстріл, що була на тому світі і повернулася назад — захоплюється гарними садибними гратами, та як це... Нерозумію...

„Скажи мені Федоре, як це сталося, що після всього пережитого зберігся у твоїй душі естетичне почуття".

„Кому ж кохати все гарне, як не мені, тим більше після воскресіння з мертвих".

„Не розумію".

„Цілком ясно. Ми оцінюємо найбільш все те, чого позбавлені, наприклад, — свободу у в'язниці. Оцінка краси, туга за нею найбільша, коли її, краси нема. Три місяці у гестапівській тюрмі, де я сидів, шість місяців в лікарні, де я лежав, до того війна. „Ліс", тут тобі не до естетики. Але ж мені завжди краса була дорога, як життя. І тепер, коли я знов дихаю, рухаюсь, живу, як же мені не помічати її. Ну як же не милуватися цією строгою монументальною, могутньою красою Святого Юрія, там на ліво на горі, на тлі прозорих ніжних кольорів вечірнього неба".

Ми йшли в гору вулицею Городецького, нам назустріч, зі страшенним гуркотом, рушили тяжко навантажені німецькі авта.

„Так, так, німецький „Исход", підготовляється, це ясно. Був їх пілдний рух на схід, тепер буде ганебний на захід. Прийшли тай відійдуть... Прогомахують трошки коло ніг Святого Юри, коло його спокійної, величавої краси та і підуть геть, а його нерушима державність, непохитна однакова як не в небі так і на землі, буде навіки вічні": так говорив мій приятель і знявши капелюха схилив голову.

„Ти зрозумій", продовжував він, „що я не Лазар євангельський", що також був там і повернувся до життя. За оповіданням одного з письменників, після воскресіння Лазар був чужий до всього земного. Його бачили в пустелі, коли він йшов у багряних проміннях заходячого сонця, з очами повними червоного світла, пустими, не бачущими, мертвими очима. Ні, я не Лазар. — Я пригадую вираз Ромен Ролана про матеріял справжньої людини.

„Хто з належного матеріялу в тім життя, яке б тяжке воно не було, не в'бє, ні бажання ні смаку до життя".

„Нас українців цілі століття уталовувала наша тяжка доля, тому й матеріял нашої будови, повір, міцний і справжній".

В маленькій кімнатці мого приятеля, коли ми усілм на канапі і закурили, я попросив його розповісти про подорож Туди та Назад, про чудо воскресіння у XX-му століття.

„Добре, я розповім тобі, як я тепер ще все сам собі уявляю".

Невдача.

„В листопаді минулого року, нічю, коло Жовкви, налетіли ми на німецький транспорт та відбили багато зброї. Скринь 20 ручних гранат, доручено було мені з шофером на нашій машині, негайно доставити до „Лісу" — під Кальне, в Карпатах.

Як ми поспішали розвиваючи максимальну швидкість — поліційне оповіщення про випадок нас випередило і гестапо вжило заходів.

Вже під Львовом нас зупинили двоє жандармів. Кабіну нашої машини освітили кишеньковi лихтарні разом з двох боків.

„Документи на машину та вантаж", зажадали жандарми. „Ти розумієш — документи на вантаж — на гранати, відбиті у німецького війська". Одним пострілом з револьвера я покдав жандарма зправа, шофер також покінчив з другим зліва — машина рушила далі.

Жовківською вулицею влетіли ми до Львова, далі швидко на Стрийську вулицю і на південь, напівдень до далеких Карпат.

Біля Миколаїва машина раптом стала — зіпсувався двигун, а далеко позаду на горизонті стояло сяйво від великої кількости фар — що досить говорило про швидко зорганізовану німцями погоню.

Кинути машину та вантаж, ти розумієш, неможливо, отже ми поралися коло зрадника рушія, гаючи дорогоцінні хвилини та все даремно.

Через те, що на зустріч нам, зі Стрия, теж могли вихати німецькі патрульні авта, ми мали один вихід: як найшвидше їхати далі сільською дорогою, обминаючи Стрий, але ж руш був глухий та німий. Фари погоні було видно все ясніше, ще кілька хвилин..., та вже ані вантаж, ані самих себе не можна буде врятувати.

Все ж настерливість та ледяна холоднокровність шофера зламали залізну упертість машини — рушій почав працювати. Дасм повний газ і сільською дорогою поспішаєм. „Без приємних" зустрічей проминули Стрий, за Синовідцьком Вижним віхали в подгір'я Карпат, вкритих темним густим лісом. Ціль подорожі „Ліс" під Кальним, себто наша партизанська, була недалеко. Сколє обминули вулицею на головній, коло жандармерії, напевно, була застава, пролетіли Демну, ще 4-5 кілометрів і вже перед нами в чорній темряві гір просмик вправо шлях на Оряву. Серце забилося радісно — у Оряви, на крайній випадок вантаж можна було передати нашим патрулям, які туди заходили від Кального, машину сховати в лісі, перешкодити цьому погоня не зможе. Але ж тут як раз щастя покинуло нас.

На повороті дороги ми зустрілися, як кажуть ніс до носа, з німецьким загоном, що повертався з Оряви до Сколє (як потім виявилося, вони сьогодня мали сутичку з нашими під Кальним).

Нас освітили фари десятка машин. Що було робити.

Попереджаючи перевірку документів, я з шофером застрілили п'ятьох німців, що підбігли до нас, та кинулися в ліс. Але щастя таки остаточно покинуло нас. Німецький загін, що почав стріляти з рушниць, револьверів і навіть кулеметів, вбив шифера, мене поранив у ноги та захопив... мене — живого.

Офіцер, іберменш, коли почув, що за вантаж ми везли, наказав зробити мені перевязку.

„Das ist ein grosser Vogel", сказав він і показав на мене пальцем.

„Це буде добрий язик і він нам ще пригодиться".

(Дальше буде).

Іван Манило

„Читайте, згадайте мене...“

(Пам'яті Л. І. Глібова)

Український байкар Леонід Іванович Глібів народився 19 (ст. ст.) лютого 1827 року і прожив дитячі роки на полтавському хуторі Веселому Подолі, серед чудової української природи, між ланами, садами і золотими пасіками... Квітучі сади, баштани, гаї, вітряки, широка степова тиша — все це пізніше було оспіване ним у розкішних байках. Хоч переслідуваний царською цензурою за свою творчість, перенісши тяжку недугу очей (заслаб на очі так, що ледве не осліп), самітний і незборений, він творить і творить, дорослі й діти читають і люблять дідуся Кенира (псевдонім Л. І. Глібова).

Його байки образні й дотепні, як і твори Євгена Гребінки, переходять із покоління в покоління, виховують і виявляють гарячу любов до простого люду. Мораль його байок, що завжди випливає з цілої картини намальованої в байці, — високогуманна та має актуальний і політично соціяльний характер. Досить бо пригадати його першу-ліпшу байку аби переконатися, що твори Леоніда Глібова — непроминальне явище в українській літературі, що байковий жанр поезії мав і буде мати почесне місце в нашому письменстві.

Описуючи розкішну українську природу, малюючи ідилічні степові картини, Леонід Глібів ні на мить не забуває потреби і проповідь волі єдности на згоди в нашому громадянстві — основне мотто, оспівана ідея його небуденних творів. Так, наприклад, в байці „Вівці та собаки“ (написана десь в 1863 році) автор змальовує, як один заможний господар надумався настрашити хижих Вовків, тож наскликав щось із дві сотні злих собак стерегти в степу свою отару...

Здасться б і гаразд було;
Вовки полохать перестали, —
Так друге лихо підросло:
Свої собаки шкодить стали...

І як неминучий наслідок справді дурного господарювання — безладдя — Л. Глібів пише майстерно далі про „своїх Собак“:

До осени звели отару...
Зосталось може з пару,
Та й тих упорали під темну ніч,
Щоб більше не кортіло.
На це коротка річ:
Дурний порядок — дурне й діло.

В інших байках він проводить ідею чесности, працьовитости, пильности, гостро картаючи різних брехунів, зрадників, ренеґатів тощо. Нарешті Леонід Глібів звертається до української громади ніби з своїм заповітом — побажанням:

Здасться, байка — просто бреше,
А справді — ясну правду чеше,
Нікого в світі не мине...
Читайте, згадуйте мене.

Оригінальність і висока вартість байок Леоніда Глібова ставить його поруч з найбільшими байкарями світу — Ляфонтеном, Ляшамбоді, Фльоріаном, Криловим та ін. Біографія Глібова зовсім відмінна, до прикладу, від російського байкаря Івана Крилова або французьких байкарів Ляфонтена чи навіть від П'єра Ляшамборі: як відомо, Іван Крилов за прегарні свої твори все життя одержував від імператорів пенсії, щедрі данини, байки його раз-у-раз перевидавалися. А крім того, в день ювілею Крилова цар нагородив його орденом, а сини-царевичі приїхали привітати свого славного байкаря... Ляфонтен, хоч правда, незначну, але одержував пенсію від міністра Фуке. Байкописові Ляшамбоді його „Fables populaires“ відразу дали й славу й матеріяльне забезпечення. Інакше склалося доля нашого визначного байкаря: переслідуваний царською поліцією, рано втративши дружину, Глібів переносить тяжкі нестатки, а свою збірку байок він міг видати друком аж на 45-му році життя. До самої смерти Глібів, майже сліпий, невтомно працює без ніяких подарунків і пенсій. Одначе, згодом українське громадянство справило величній похорон (помер 1893 р.) своєму байкареві. Але ми, українці, мабуть славні тим, що вміємо похоронити!..

Не дивно, що в творах Леоніда Івановича Глібова (та й пізніших наших байкарів!) завжди делікатним є елегійний смуток, трагічність та іноді й безнадійність. Мова байок Глібова — проста й поважна, до того пересипана щедро діямантами поезії.

НОВІ КНИЖКИ.

Володимир Січинський: Іван Мазепа, людина і меценат. Филаделфія 1951. Накладом видавництва „Америка“. 56 стр. — 18 ілюстрацій.

Дуже потрібна під цю пору книжка. Тут, в Америці, важко дістати щось із новішої літератури про Мазепу. Новочасні книжки на цю тему, зложені на основі дослідів головно в шведських і французьких архівах, вийшли в світ недавно перед другою Світовою війною, або й під час неї. (Книжка Борщака в 1932 р., двотомовий збірник Наукового Інституту в Варшаві в 1938 і 39 р., Крупницького „Hetman Mazeppa und seine Zeit“ у 1942 р.). Тому не встигли вони поширитись в краю, тому й нема їх у тутешніх книгарнях і книгозбірнях. Книгозбірня Н.Т.Ш. і В.А.Н. досі не наладнані. Внаслідок таких увовин висліди новіших студій над добою Мазепи не ввійшли в свідомість не лише більшости громадянства, але й декого з публіцистів. Тому й досі нема в нас всесторонньої, ясної думки про діяльність Мазепи. В нас і досі — буває — оцінюють Великого Гетьмана — як це підкреслює й Автор — на основі тенденційних і брехливих московських видань, що дишуть ненавистю до нього.

Анархія в оцінці одного з найбільших діячів нашої історії не повинна тривати довше. Тому щиро вітаємо книжку проф. інж. Вол. Січинського і бажаємо їй, щоб скоро найшлася в руках якнайширшого кола читачів. Шановний Автор написав уже чимало цінних праць, переважно з історії нашої культури. І ця праця написана з основним знанням предмету. Шкода лише, що книжка замала розміром. Прикмети гетьмана Мазепи, як людини, не виходять повно. Автор орудує величезним джерельним матеріялом і очевидно міг поширити свою картину. Тут, видко, заважили труднощі з виданням обширної книжки. Те саме зі з'ясуванням діяльности гетьмана, як опікуна нашої культури. Тому, що ця діяльність обіймала всі ділянки нашої культури, прийшлося Авторові змалювати її в цілості — дуже коротко. Ця зв'язкість не зменшує високої вартости книжки, але є причиною, що картина тодішньої нашої культури не виходить доволі пластично. Це зменшує доступність книжки для читача й утруднює засвоїти її зміст. А цей зміст кожному потрібний, актуальний. Між ін. є тут мова про могутній вплив Київської Академії, що її Мазепа зреформував і нею опікувався — не лише на цілу Україну, але й на всю східню слов'янщину, зокрема на примітивну, закостенілу і залюблену в свою некультурність Московщину. Москалі не були добрі, ані вдячні учні. Вже від кінця 17 віку повела царська влада і вище духовенство з патріярхом у проводі вперту, хоча початково безвислідну, боротьбу проти видаваних у Києві книжок та забороняли немало з них поширювати в Московщині за їх західно-европейські думки і за їх мову. Старалися вплинути на управу друкарні Печерської Лаври і на Чернигівську, щоб мову своїх видань зблизили до московської. Ці старання, навіть за поміччю царського патріярха, не осягнули нічого, бо гетьман був проти них. Вони дуже цікаві і повчальні, хоч досі не знані ширшому кругові читачів.. У 1720 р. цар Петро заборонив обом друкарням друкувати інші книжки й видання, крім церковних, та й ці мусіли уподібнитись мовою і змістом до московських видань. Це був перший указ проти нашого друкованого слова, на 143 роки перед валуївським.

З книжки проф. Січинського бачимо, який високий рівень осягнула наша культура в добі Мазепи, яка велика була її зрілість оригінальність і всесторонність. І це по кількох, коротких бурхливих десятиліттях, що минули від Хмельниччини і під опікою одної людини — гетьмана Мазепи. Цей розквіт був насильно перерваний і дальший розвій загальмований, ще заки встиг видати найзріліші овочі.

У книжці є багато цитатів у нашій тодішній літературній мові. Бодай ті споміж них, що торкаються найважніших подій, повинні б бути перекладені на теперішню мову, бо в оригіналі вони будуть для непривичного читача не зовсім зрозумілі.

Окремою й органічною частиною книжки є 18 ілюстрацій. Вони памагають краще зорієнтуватися в осягах нашої тодішньої культури і в розмірах Мазепиної меценатської діяльности..

Лишається побажати, щоб наші видавничі можливості в скорому часі так покращали, щоб Шановний Автор мав змогу написати й видрукувати велику книжку про нашу культуру в добі Мазепи, і другу, що нам особливо потрібна в цю пору — в нашій і англійській мові — „Як Україна просвічала й европейщила Московщину“.

М. Заклинський

„Абсолютно знищити московський імперіялізм!“

„Ди Лимингтон Повст енд Нюз“ з 1. лютого 1951 приніс на першій сторінці статтю п. н. „Зазив до боротьби проти червоних“. Стаття зайняла цілу колумну і написана з нагоди виступу члена Української Національної Ради на Святі Державности, яке відбулося в залі УНО в Лимингтоні (Онтеріо, Канада) 28. січня ц. р.

В першій частині статті говориться про УНРаду і про особу її члена, якого редакція подала світлину, а в другій частині пише наступне:

„Д-р Росоха у своїй недільній промові ствердив, що не можливо осягнути тривкого світового миру за конференційним столом, бо Москва не змагає до миру, але до оволодіння над світом.

„Треба тільки повітати проголошення Президентом Труманом стану поготівля американського народа. Так мали б поступити всі демократичні держави, сказав він. Український нарід знаходиться в такім поготівлі і в безперервній боротьбі з московським червоним імперіялізмом вже від 1917 року, коли Александер Керенський передав в Росії владу до рук большевиків.

„Але, крім стану військового поготівля, демократичні держави повинні поробити необхідні заходи, щоб поліпшити свої позиції в наближаючійся боротьбі, заявив д-р Росоха. А вони є:

„1. Нав'язати тісний контакт з представництвами поневолених Кремлем народів.

2. Визнання їх екзильних урядів, Національних Рад чи Національних Комітетів, в тому числі і Українську Національну Раду.

3. Зорганізувати негайну і безпосередню збройну допомогу повстанчим рухам за залізною заслоною, в першій черзі Українській Повстанчій Армії, що є в аванґарді тих рухів.

4. Організувати Визвольні Армії по цім боці залізної куртини з втікачів поневолених Москвою народів.

Але кінцева розв'язка проблеми світового миру, заявив бесідник, може настати тільки по абсолютнім знищенні московського імперіялізму і по заіснуванні вповні суверенних національних держав: України, Білорусі, Латвії та інших народів у їх етнографічних кордонах, які тепер поневолює Москва.

Тут в Канаді нашою повинністю є змобілізувати всіх людей доброї волі до активної боротьби проти канадійських комуністів, сказав він, які підлягають диктатові з Москви і на приказ якої готові зробити все, включно до знищення нашої демократичної системи правління і запрягти всіх нас до комуністичного ярма.“

Подав: Василь Кузьма

У. Н. РАДА І ВИЗВОЛЬНА БОРОТЬБА В УКРАЇНІ

(Закінчення зі стор. 1-шої).

но вияснили і устійнили умови і практичні підстави, на яких може встановитися співвідношення поміж Державним Центром та УГВР.

Як довідуємося далі, 23 грудня м. р. відбулася зустріч представників політичних організацій з представниками ЗП УГВР, на якій ці останні представили свій погляд на становище в Україні та відповіли на низку поставлених їм запитань. 20 січня ц. р. відбулася нарада представників політичних організацій (УНДО, ОУН на чолі з полк. Мельником, УРДП, УСП, УНДС та СЗСУ) для устійнення відношення до становища, що його займає ЗП УГВР. Ствердивши потребу консолідації всіх українських політично - визвольних сил на Батьківщині і на еміґрації та факт дії в Україні революційно-підпільних сил, зв'язаних безпосередньо з середовищами УНРади, — учасники наради обмінялися думками про можливості співпраці також і з УГВР. Присутні на нараді висловлювалися за тим, що, в інтересах репрезентації української державної справи на міжнародньому форумі та для консолідації внутрішньої української визвольно-політичної акції, всі українські політичні сили повинні визнати єдиний законний український уряд Державного Центру Української Народної Республіки, законодатним органом якого є нині УНРада і який єдино має право репрезентувати Україну перед міжнароднім світом та керувати цілістю української визвольної політики. Не може бути мови про те, щоб якийсь інший український політичний чи революційний осередок виступав у ролі українського уряду.

Ухвалено відповідну резолюцію, текст якої буде подано до відома Виконного Органу і ЗП УГВР.

(Укр. Інформ.-Бюро)

АМЕРИКАНСЬКІ МАНЕВРИ НА СЕРЕДЗЕМНОМУ МОРЮ

Вашинґтон.— Урядовці морської фльоти виявили, що корпус маринарки, скріплений 1,600 вояками з табору Лежен в Норт Каролайні, виїде з початком березня з пристані Норфолк, Н. К., на чотиромісячну об'їздку Шостої Фльоти на Середземному морю. Команда твердить, що це тільки звичайне заступлення одної частини фльоти другою, коли недавно виїхала потайки подібна формація фльоти через Суезький канал на Далекий Схід.

● „Нова совєтська імперія“ — це заголовок книжки, яку написав Давид І. Далін. Вона появиться з друку з кінцем місяця лютого.

РОЗБРАТ МІЖ „ВІЛЬНИМИ“ ЧЕХАМИ

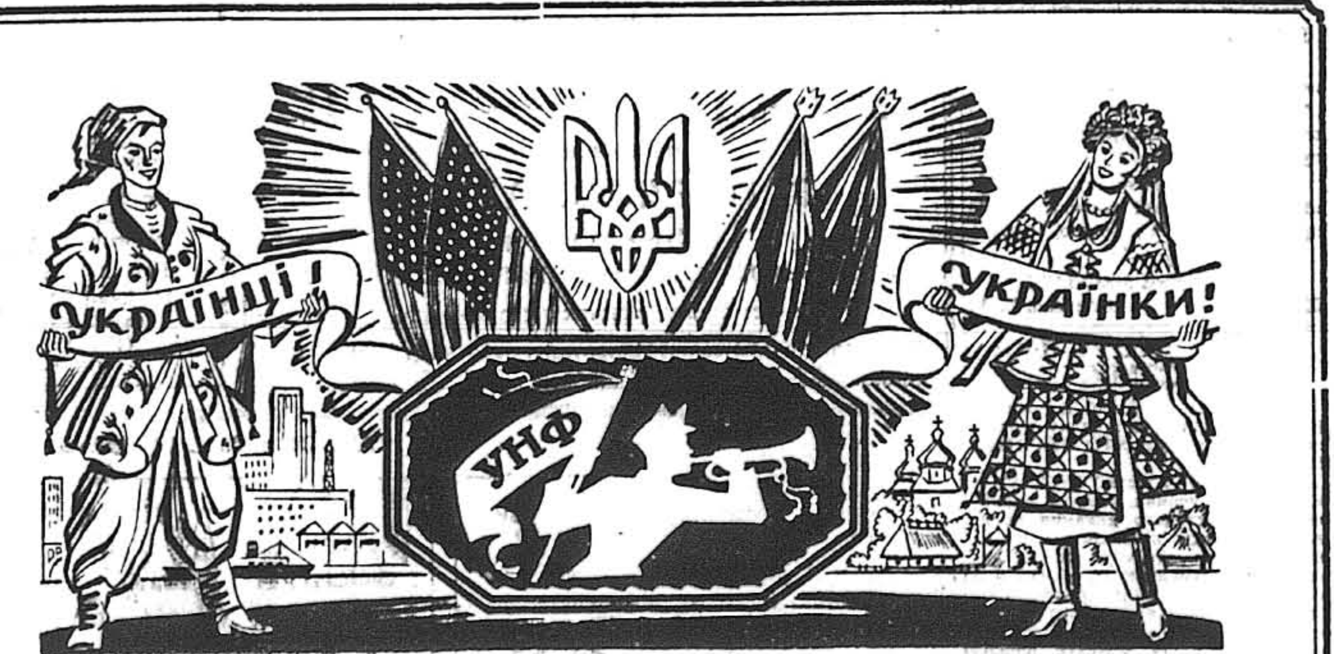
Вашинґтон. — Чехословацький екзильний уряд, який обєднався був в Раді Вільної Чехословакії, поважно розбився внаслідок внутрішніх спорів. Давніший провідник цеї ради, д-р Петро Зенкл, заложив окрему організацію втікачів під назвою „Національний Комітет Вільної Чехословакії“. Розбрат почався на зібранні 18 січня, одначе його не розголошували в надії, що прийде до згоди. Незгода вийшла з домагання деяких членів екзекутивного комітету, щоб перевибрати урядників і щоб реченець їх урядування був обмежений законом. Нових виборів не було в раді ще від 1949 р. Д-р Зенкл погодився на перевибір усіх інших урядників, за виїмком себе самого. Він представляє Національну Соціялістичну Партію. З ним вийшли з нарад 12 інших делегатів, але решта рішила перевести вибір. У відповідь на це д-р Зенкл оголосив, що давня рада розв'язана і створено новий комітет. Група, яка залишилася, вибрала головою Вацлава Майєра, який досі був містоголовою.

НА ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ“

Пожертви, надіслані на цю ціль, як теж добровільну доплату до передплати „Свободи“, потверджуємо з подякою проголошенням в цій рубриці.

Ліста: ч. 16.

Відділ:	Жертва:
28 John Guzyj	$2.00
348 Відділ ім. О. Басараб	5.00
361 Wyshywanyj John	1.00
111 Михайло Волехівський	6.00
Elik Oleksiw	1.00
Semen Tesak	1.00

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

ГЕМПСТЕД, Л. Айл.

З вдячности за добрі діла

Українська православна парафія в Гемпстеді (Лонґ Айленд) відзначила день іменин свого пароха, о. Андрія Кущака. Особливо новоприбулі були сповнені великою вдячністю за батьківську опіку, безнастанні турботи і піклування. Бо о. Кущак таки справді виявив велике пастирське милосердя, приклав багато праці, щоб допомогти тим вигнанцям з рідної землі на Новій Батьківщині. Він теж організував матеріяльну допомогу Богословській Академії УАПЦ в Мюнхені, її професорам і студентам, що тоді (в 1946 році) в голоді й холоді провадили свою працю і цієї допомоги дуже потребували. Ще згадаємо, що о. Кущак забезпечив новоприбулих працею. Сам особисто вишукавши її, а теж забезпечив приміщення. Деякі родини навіть утримував на власні засоби, поки не знайдено для них праці й приміщення. Усі ці люди зібрались, щоб віддати шану й подяку за все зроблене їм. Вони принесли за звичаєм свій скромний подарунок — пастирський хрест. Проф. П. Ковалів, вручаючи цей подарунок іменинникові і ювілятові, між іншим сказав таке: „Це не є нагорода. Належна і цілком заслужена Вами, Всечесний і Дорогий Отче, нагорода чекає Вас від Вашого єпископа. Це ж тільки вияв щирого серця, глибокої поваги, християнської любови та надмірної вдячности за Вашу батьківську опіку''. Дякував також від молоді студент-богослов Олександер Воронин, а Ганна Міщенко подала букет квітів. Промовляли ще: о. протоєрей А. Семенина, п-ні А. Заремба, п. З. Сеґейда та п. Т. Міненко.

Картина була зворушлива. У деякого на очах з'явились сльози. Всі проспівали „Многі літа''. Многі літа! — це було одностайне побажання всіх присутніх.

З цеї нагоди переслано пожертву до УККомітету.

Петро Бринь

Д-р П. Ковалів, професор Бруклин-Каледжу, вручає о. А. Кущакові пастирського хреста як вираз вдячности за братню опіку і допомогу.

РОЗШУКИ

Пошукую знайомих зі села **ІЗДЕБКИ**, пов. Березів. Писати на адресу:

ЙОСИФ МАНЯВСЬКИЙ
(спід бляхи)
132 Springfield Ave., Newark, N.J.

Пошукуємо д-ра РОМАНА ГРАБА, подруженого з **Олюсею КЛАПОУЩАК**, з Костаревиць, замешкалий правдоподібно в Нюарку.

MICHAEL і MARIA DOROSZ
Box 546, Manville, N. J.

ДЕДЬО НАСТЮ і МАРІЮ родом з Пикулич, пов. Перемишль, котрі виїхали до U. S. A. в 1920 — шукає **Костик Ольга** зам. **Домарадзка**, дочка Петра Костика, родом з Пикулич, замешк. в Кругелі Великій, пов. Перемишль. Адреса:

OLHA DOMARADZKY
46 Greene St.,
Jersey City 2, N. J.

ЙОСИФ СТЕФАНЮК, син Катерини з села Сівка Войнилівська, пов. Калуш, Зах. Україна,

711 Scranton Street
Scranton, Pa.

пошукує **АННУ зам. ДЕНИСЮК**, доньку Герасима і Анастазії Федів з Мошкович, пов. Калуш, замешк. Albany, N. Y., State Bank.

Пошукую ВАСИЛЯ БОБРОВСЬКИЙ, син Сеня Бобровський з села Пруси, пов. Самбір. Хто про нього знає, або він самий, прошу зголоситись на адресу:

T. BOBROWSKIY
2513 E. 33rd St., Lorain, Ohio

ОЛЕНУ КУЛИК (подружого прізвища не знаю), зі села Вільче, повіт Дрогобич, котра виїхала до Америки в 1928 році, пошукує Maria Kulyk дочка Івана.

MARIA KULYK
5658 S. Hermitage Chicago 36, Ill.

КНИЖКИ ЖУРНАЛИ

КНИЖКИ ДЛЯ ДІТЕЙ

ПЕРША КНИЖЕЧКА (Буквар), друга, третя, четверта М. Матвійчука до науки письма і читання. 462 казок і байок, повісток і жартів, пісень і віршів, історичних оповідань, загадок. 4 книжки в оправі. Разом 591 сторін, 361 образців Е. Козака, О. Кульчицької й інших мистців. По 75 центів, разом $3. Посилка додатково 25 центів.

O. KARASHKEVYCH
P. O. Box 196
Jersey City, New Jersey

КОРИСТАЙТЕ З НАГОДИ!

В ЧАСІ св. ПОСТУ можна набути велику книжку цілорічних наук: **„БОЖЕ СЛОВО"** по зниженій ціні за **$3.50**. Всі, що закупили ту книжку, дуже задоволені.

Хто любить церкву, хто іде в армію, знайде в тій книжці вірного приятеля і любов до рідної Церкви.

Замовляти у:

Rev. EUGENE MACELUCH
820 East Ave., Riverhead, N. Y.

ТИХООКЕАНСЬКИЙ ІНСТИТУТ ПІД ДОПИТАМИ

Вашингтон. — Сен. Пат Мек-Карран заявив, що сенатська підкомісія внутрішньої безпеки буде розслідживати всі справи, які відносяться до ославленого Інституту Відносин на Пацифіку, а які мали б виказати зв'язки цього інституту з Совєтами. Притоку до віднови слідства дало відкриття тисячів документів в одній шопі в стейті Массачуссетс з кінцем минулого тижня. Теперішній голова інституту, Вилйем Л. Голанд, висміває рейд на схоток, де були приміщені документи, кажучи, що це змагання до розголосу в газетах. Ці документи найшло Федеральне Слідче Бюро.

● **Продав карт вступу на балі за $138,000** в імені товариства Пожежної Сторожі Джірард Порсел впродовж двох останніх років в Ню Йорку і гроші забрав собі. Вілети були підроблювані. Порсел був секретарем товариства. Його арештували.

ЩАДІТЬ У ЛЕГКИЙ СПОСІБ... КУПУЙТЕ СВОЇ БОНДИ ЧЕРЕЗ ПЕЙРОЛ СЕЙВІНГС"!

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Тов. Запорозька Січ, від. 117 повідомляє всіх членів, що місячні збори відбудуться в суботу 17-го лютого в 8. год. ввечорі в церковній залі, 28 Іст 7-ма вулиця. Просимо всіх прийти на час, бо є важні справи до полагодження. На річних зборах вибрано такий уряд: Д-р В. Калина, предс., В. Зибликевич заст., Н. Корянський, кас., Н. Чудакевич, фін. секр., С. Ничипорук, рек. секр. Контроля: Г. Стефанишин, П. Варила, Й. Дерев'янка. Контроля хворих: Н. Писаровський, В. Кожух і В. Костишин. Збори відбуваються в 3-тю суботу по першім. — Уряд:

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж. — Бр. св. Івана Хрестителя, від. 270 повідомляє всіх членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 18. лютого, о год. 3:30 пополудні в Укр. Нар. Домі. Просимо всіх членів прибути на збори, бо є нові справи, що їх треба вирішити для добра Братства. — В. Вутковський, секр.

ПЛЕЙНФІЛД, Н. Дж. — Місячні збори Тов. ім. Івана Франка, від. 372 відбудуться в суботу 17 лютого о год. 7:30 ввечорі в галі Veterans of Foreign War, 19 Washington Ave, Plainfield N. J. Просимо всіх членів і члениць прийти на час. Взиваємо довгуючих членів вирівняти свої залеглости. — Д. Геча, предс., В. Реповець, кас., Й. Ярема, фін. секр., Ю. Лонишин, рек. секр.

ШІКАГО, ІЛЛ. — Збори Т-ва ім. Тараса Шевченка, від. 252, відбудуться в неділю, 18. лютого о год. 12-тій вполудне у залі при 2250 В. Кортез вул. Проситься довгуючих і новоприбулих членів прийти і вирівняти вкладки. — За уряд: Когут, секр.

ПАЛМЕРТОН, ПА. — Бр. св. о. Николая, від. 369, повідомляє всіх членів і члениць, що місячні збори відбудуться в неділю, 18. лютого о год. 4:30 пополудні. Взивається всіх членів прибути на збори на час і заплатити свої місячні вкладки. Є також і інші справи до полагодження. — М. Куба, секр.

БРОНКС, Н. Й. — Збори Тов. Любов, відбудуться в суботу, 17. лютого, в год. 8. ввечорі, в церковній галі, 1745 Вашингтон. Входиться фронтовими дверми. — М. Морозович, секр.

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Річні збори Тов. Верховина, від. 184, відбудуться в суботу, 17. лютого, в приміщенні Самопомочі, 77 E. 7th St., в год. 7. ввечорі. Прохається всіх членів прийти на збори з огляду на важливі справи. — За управу: П. Содоль, голова; Д. Б. Коваль, секр.

БОФАЛО, Н. Й. — Бр. св. о. Николая, від. 127 повідомляє, що місячні збори відбудуться в неділю 18 лютого в церковній залі, зараз по співаній Сл. Божій. Проситься всіх членів взяти участь у цих зборах. Подається теж до відома, що урядники полагоджують справи теж у першу неділю по Сл. Божій, а крім цього й в останні 2 середи в другій половині місяця, від 8. до 10 ввечорі в церковній залі при Філлмор і Онейда вул. Робимо це для вигоди тих, що з різних причин не все можуть бути на зборах. Просимо молодих і старших громадян і з нової іміграції приходити в згадані середи і полагоджувати справи свого членства. — І. Вула, предс., П. Володка, фін. секр., М. Левицький, рек. секр.

АНСОНІЯ, КОНН. — Тов. ім. А. Вовчевського, від. 10 повідомляє своїх членів і члениць, що місячні збори відбудуться в неділю, 18. лютого в парафіяльній залі, зараз по Службі Божій. Проситься всіх членів прибути на час і вирівняти свої вкладки, бо інакше наразяться на суспензу. — За уряд: Г. Субас, предс., В. Гливо, секр.

НЮ ГЕЙВЕН, КОНН. — Тов. Любов, від. 370, повідомляє своїх членів і члениць, що місячні збори відбудуться в неділю, 18.. лютого, зараз по великій Службі Божій в церковній залі 127 Парк вул. Проситься прибути на час та вирівняти свої належитості, бо інакше мусимо поступити згідно зі статутом. — За уряд: П. Воляник, предс., В. Колесняк, кас., Р. Голубович, фін. секр., К. Марущак, рек. секр.

АСТОРІЯ, Л. Айл. — Місячні збори Бр. св. о. Николая, від. 5. відбудуться в суботу, 17. лютого, в годині 7:30 ввечорі, в галі У. Д. Гор. Клюбу, 31-14- 30 Евеня. Просимо всіх членів і члениць прийти на збори, бо є важні справи до полагодження. Проситься довгуючих членів вирівняти свій довг. — За уряд: М. Галан, предс., Г. Василик, кас., П. Варнич, секр.

ШІКАГО, ІЛЛ. — Місячні збори Бр. св. о. Николая, від. 106 відбудуться в неділю, 18. лютого в Домі Відділів У.Н.С. 843. N. Western Ave, о год. 12-тій в полудне. Просимо членів конечно пребути, бо є важні справи, які не були вирішені на річних зборах. Буде теж вибір комітету, на баль. Уряд на 1951 рік вибрано такий: О. Любас, предс., Н. Гуль, заст., Г. Дацьків, фін. секр., А. Косович, рекорд. секр., М. Попіль, кас. Контрольори: Й. Коцовський, В. Любас і В. Гриньків. Прапорщики: П. Кикіш, В. Чорній. Дверник: П. Гошко. Члени, що були суспендовані в грудні 1950 і в січні 1951, як вирівняють свій довг, будуть прийняті наново в члени. — За уряд: О. Любас, предс., М. Попіль, кас., Г. Дацьків, секр. 1018. N. Trumbul Ave.

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА. — Тов. ім. Івана Франка, від. 83 повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 18. лютого ц. р. о год. 1-шій пополудні в домі Тов. У. Горожан під ч. 847 Норт Френклин вул. Проситься членів прибути на ці збори, а зокрема тих, що платять річно, і вже повинні були заплатити свої вкладки. Якщо вони цего місяця не вирівняють, то їх вкладки будуть змінені на місячні. — С. Чорномаз, секр.

ГАРТФОРД, КОНН. — Повідомляється членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 18. лютого точно в 2-гій год. пополудні в церковній залі на Волнат вул. Члени повинні явитись на збори, та вислухати звіту Контр. Комісії за минулий рік. Звіт мав відбутись в січні, але не відбувся тому, що забракло часу. Збори відділу 277 будуть відбуватись в 3-тю неділю в місяці впродовж 1951 р., а як 1-го припадало б на неділю, тоді збори відбудуться аж в 4-ту неділю в місяці. Члени, що мають залеглі вкладки повинні їх вирівняти, бо інакше будуть суспендовані. — За уряд відділу: Н. Хорнот, М. Курдина, С. Федірко, С. Вишнівський.

ПАСАЙК, Н. Дж. — Тов. ім. Тараса Шевченка, від. 42 подає до відома всім своїм членам, що місячні збори відбудуться в неділю, 18. лютого ц. р. в год. 2-гій пополудні, в У.Н.Домі під ч. 237 Говн вул. Пасайк, Н. Дж. Взивається довгуючих членів вирівняти свої залеглості. Рівночасно подається до відома, що на річних зборах, які відбулися 21 січня ц. р. вибрано таку управу: В. Лепет, предс., М. Ткач, заст., П. Головачук, фін. секр., Ф. Ґулька, рек. секр., А. Ткачук, скарбник. Контрольна Комісія: Є. Сабат, І. Влиха, І. Сінґалевич. Тростісти: М. Котіс, М. Гуцалюк. Прапорщики: І. Хотко, А. Галушка. Опікуни хворих: М. Лелет, А. Варна, П. Йосипчук. Дверник: С. Лапичак. — М. Котіс.

ВІЛМІНГТОН, ДЕЛ. — Бр. св. Володимира, від. 173, повідомляє своїх членів, що місячний мітінґ відбудеться у вівторок, 20. лютого, точно в год. 7. ввечорі, в парафіяльній галі під ч. 608 So. Heald St. Проситься членів, що мають знайомих, які бажали б стати членами У.Н.С., привести їх до парафіяльної галі кожної суботи ввечорі по 6. год., а секретар впише їх в члени У.Н.С. На 1951 рік вибрано такий уряд: предс. І. Возьний, заст. Н. Халус, касієр С. Рожак, заст. Л. Сілецький, секр. С. Фіґун, заст. А. Марущак, контрольори: І. Цицик і Е. Генсьорський. — С. Фіґун, секр.

ДІТРОЙТ, МІШ. — Бр. св. о. Николая, від. 175, повідомляє, що місячні збори відбудуться в неділю, і вирівняти свої вкладки. Привені в У.Н.Домі 4655 Мартін вул. Проситься всіх членів прийти на час і вирівняти свої вкладки. Приведіть теж своїх знайомих, і хай вони стануть членами У.Н.Союзу. — В. Вратусь, предс., В. Вілінський, кас., В. Вартош, секр.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. ДЖ. — Тов. Укр. Січ, від. 170, повідомляє, що збори відбудуться в неділю, 18. лютого, в год. 6. ввечорі, в У. Н. Домі, 181-193 Fleet St. Проситься членів вирівняти свої вкладки, бо інакше будуть суспендовані. — І. Грабар, секр.

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ І ГАЗЕТИ, БО ЧАСТЕ ЧИТАННЯ ВЕДЕ ДО ПРОСВІТИ, А ПРОСВІТА—ЦЕ СИЛА.

ПОДЯКА

Не маючи змоги подякувати особисто всім організаціям та окремим особам, що вмістили в часописах повідомлення про смерть та добрі згадки про громадську та лікарську діяльність мого Незабутнього Мужа Доцента Доктора **МАКСИМА ЖУРКО**, та висловили мені свої дружні та теплі слова співчуття, цією дорогою я пересилаю сердечну подяку всім Друзям, Колегам, Знайомим та Пацієнтам Дорогого Небіжчика.

Дякую також Українській Громаді м. Minneapolis та St. Paul, що громадно віддали останню шану мойому Дорогому і Незабутньому Мужу.

Дружина.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

Дня 4-го лютого 1951 р. помер в Йонґставн, О., член відділу 140 У. Н. Союзу,

ІВАН ГОРАК,
проживши 63 роки.

Покійний походив зі села Терло, пов. Старий Самбір, Україна. Полишив 3 дочки: Марію, Анастазію і Анну та сина і 5 внуків. Дочки і син є членам УНС.

Похорон відбувся 8. лютого з укр. гр.-катол. церкви на вічний спочинок на цвинтар Кальварія. — В. Й. П.!

І. Кравець, секр.

ПОДЯКА

Отсею дорогою бажаю зложити щирі подяки всім тим, котрі віддали останню прислугу моєму мужеві, Блаженної Памяти

ВАСИЛЕВИ ФУРИК
котрий упокоївся 25. січня 1951.

Сердечну подяку складаю за надіслані вінці та цвіти, за замовлені Служби Божі. Щира подяка Отцям Василіянам за відправи жалібних Богослужень. Я дякую Його сестрі Анні і братам, котрі зі мною щиро зносили біль страти нашого улюбленого. За присутність дякую панови Вачинському з Байону та панству Федунам, котрі потрудились приїхати з дальшої околиці. Щира подяка Його односельчанам та друзям. Щира подяка жінкам Організації Жіночої Помочи та урядникам і членству Його улюбленої Організації Укр. Запомог. Тов. Дністер, від. 361 У. Н. Союзу за їх участь у віддані Йому останної пошани. Горем прибита **жена Анна Фурик.**

УВАГА! ШІКАГО! УВАГА!

В НЕДІЛЮ, 18. ЛЮТОГО 1951
о год. 2:30 пополудні
—: відбудеться :—
В АВДИТОРІЇ "CHOPIN SCHOOL", ШІКАГО
доповідь члена Президії Української Головної Визвольної Ради (УГВР) та члена Президії Закордонного Представництва УГВР о. Д-ра І. ГРИНЬОХА
на тему:

ЗАВДАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЕМІҐРАЦІЇ НА ТЛІ СУЧАСНОЇ ВИЗВОЛЬНОЇ БОРОТЬБИ

Громадянство до ласкавої участи запрошує
Ліґа Американських Українців в Шікаґо.

ЛЕКЦІЇ В БАЛЕТНІЙ ШКОЛІ
пріма-балеріни
В. ПЕРЕЯСЛАВЕЦЬ
відбуваються тепер в
BRANCH 10 of O.D.W.U., 20 St. Mark's Pl., NEW YORK 2, N.Y.
в тих самих годинах як попоредно.
Запис для початкуючих відкритий у суботи від 2:30—4 p.m.

ПРАЦЯ

Потрібно МУЖЧИН до праці при залізі. Мусять перейти лікарські оглядини. Письмо подати височину, вагу, вік й родинний стан до:

KENCROFT MALLEABLE CO., Inc.
373 Hertel Avenue,
Buffalo 7, New York.

ТАРЗАН, ч. 2531. Ще далеко від Саґотів.

"CAN WE MAKE SARI IN TIME?" INNES ASKED. "WE MAY," GHAK REPLIED; "BUT THE SAGOTHS ARE TIRELESS AND MOVE WITH INCREDIBLE SPEED."

"GO ON, GHAK, AND WARN YOUR PEOPLE. PERRY AND I WILL MAKE IT," INNES GASPED. "I WILL NOT DESERT A COMPANION," GHAK REPLIED, AS HE GLANCED AT THE STAGGERING PERRY.

2531 HOGARTH

THOUGH THEIR PURSUERS WERE NOT YET VISIBLE, THEIR TRIUMPHANT YELLS WERE FAINTLY AUDIBLE, AND INNES KNEW THEY HAD BEEN SIGHTED. "I CAN'T MAKE IT, DAVID," PERRY GASPED. "GO ON, YOU TWO. THERE'S NO REASON FOR US ALL TO BE RE-TAKEN."

„Чи ми добємося до Сарі на час?'' — запитався Іннес. „Може'' — відповів Ґгак. — „Одначе Саґоти невмолимі і женуть з неймовірною швидкістю''.

„Иди вперед і остережи своїх людей. Перрі й я дійдемо'' — застогнав Іннес. — „Я не залишу товариша'' — відповів Ґгак, подивившися на умученого Перрія.

Хоч їх ворогів ще не було видко, їхні радісні оклики вже далися чути і Іннес знав, що Саґоти вже їх побачили. — „Я не дійду, Давиде'' — застогнав Перрі. Біжіть ви обидва. Нема причини, щоб нас усіх завернули''.